

slovenskih novin zraven peščice narodnjakov, zlasti duhovskega stanu, reči bi morali, da jih je ponemčevalna povodenj uže poplavila vse in zalila. Tem trdneje deluje ponemčevanje, katero tamošnji učitelji zavedno na vse kripnje pospešujejo. Koroški učitelje so lani imeli shod v Celovcu. Sklenili so take sklepe, ki naravnost merijo na popolno ponemčenje Slovencev. Vsaka beseda je debela zaušnica §. 19. Nekatero točko kažejo na hudo zaničevanje slovenskega jezika med tem ko druge drzno segajo v pravice staršev, ki se tem vendar morajo privoščiti, dokler ti sami, a ne učitelji, otrokom za jesti in obleč skrbijo. Nemčurški učitelji so sklenili 1. učitelj govori le nemški, in le s takimi otroci po slovenski, ki res nemški celó nič ne znajo, vendar le tako dolgo, dokler si ne bodo ti par nemških besedic zapomnili, potem se vé le nemški, 2. slovenski pa učitelj ne sme govoriti pravilno, ampak navadno „koroško beseda“. [Menda n. pr. „her lerer, Francel men... in hrbten. Du, der hunt niks poterfen... das štajn, er pajsen in dir blačen porajsen. Du niks tajč pohrusten ih dih ferklogen paj di ger lerer, ta dih poštrafen?]. 3. otrokom se ukaže med seboj govoriti le nemški 4. staršem se naroči doma govoriti zopet samo nemški. Pameten trezen človek bi mislil, da se mu sanja. Ali ne sanja se nam ne! Nemčurstva naduti učitelji na Koroškem so res sklenili v Celovcu dne 22. avg. 1878. tako postopati zoper tamošnje Slovence. Mislimo, da bo to koroškim Slovincem vendar prekosmato! Nadejamo se, da se bodo po zgledu Goričanov in Primorcev vzdramili, osnovali politično društvo ter vsaj protestirali ali ugovarjali na postavni način zoper tako goropadno nasajanje učiteljev v narodne pravice svoje v kljub členu 19., ki razločno veli, da se nihče ne sme siliti v naučenje drugega deželnega jezika. Skrajni čas je, da se ti gospodje zavrnejo k svojej abcdi in jim razloži, kolik razložek je komu priliko dati, da se nemški nauči, ali pa ga naravnost v to siliti poleg zaničljivega zasramovanja njegovega maternega jezika!

Cerkvene zadeve.

Sveto leto s pripravnimi molitvami. Teh knjžic, izdelanih od graškega škofa dr. Zwergerja, in na svitlo danih v slovenskem jeziku od bivšega ljubljanskega stolnega dekana g. Jožefa Zupana, je še nekaj iztisov. Prodaja jih g. Šverljug v Ljubljani (Laibach) iztis po 6 kr.

Graški škof so poprosili v Rimu, naj bi se dovolilo, da bi velikonočna spoved veljala tudi za svetoletno, ker bi drugače mnogo ljudi, posebno mestnih, utegnilo opustiti drugo, morebiti tudi prvo.

Prva konferenca sv. Vincencija v pomoč ubogim se je osnovala v mariborski škofiji dne 2. marca 1879 in sicer pri sv. Magdalenii na prizadevanje tamošnjega bralnega društva. To društvo je namreč obhajalo svoj občni zbor; ob tej

priliki se je predsednik č. g. dekan T. Rožanc hvaležno spominjal dobrotnikov društva: Mil. kneza in škofa, Grofa Lilienthala itd. Po končanem zboru se je razgovarjalo o utemeljitvi konference sv. Vincencija. Navzoči so bili razu imenovani še preč. g. kanonik Kosar v imenu Mil. knezoškofa, potem zastopniki graške konference: inženir g. M. Simmettinger, usnar g. J. Dollinger in profesor dr. Eugen vitez plem. Mor. Prva dva sta v širnej besedi razložila pomen in namen konference sv. Vincencija, kar je tako zdalo, da so navzoči takoj pripravljeni bili za osnovanje take konference. Pod predsedništvom g. Simmettingerjevem prebrala so se potem pravila, sprejela in se na tej podlagi utemeljila prva konferenca v naši škofiji. Oglasilo se je 8 djanški sodelalnih udov, zvečinom mojstri in delavci na velikih delalnicah južne železnice. Predsednik je eden izmed teh. Bog blagoslovi dolgo uže zaželjeno podjetje in mu nakloni obilo delalnih pa tudi podpornih udov.

Hiralnico za uboge osnovali so v Ljubljani. Da bi njej potrebnega denarja laglje pripravili, osnovali so loterijo s podarovanimi dobitkami. Od 100.000 sreček je prodanih uže 80.000 in se je nadejati čistega dobička 20.000 fl. Velikonočni terek bo srečkanje!

Turkinjo krstili so v frančiškanski cerkvi Kreševske v Bosniji dne 16. marca t. l. Mlada in zala deklica je bila zaročena z nekim bogatim Turkom, ki je pa na den poroke bil jako pijan. Na to je nevesta zapustila nevrednega ženih in z dovoljenjem svoje matere, ki je pred mnogimi leti bila posiljena v mohamedansko vero, prejela sv. krst in postala ud sv. katoliške Cerkve. Katoliki se tega močno veselijo in jih je na kope privrelo gledat prej nezaslišanega prizora!

Gospodarske stvari.

Koprivolistni grmičasti fažol.

M. Med raznimi sortami fažola, ki se zdaj od semenskih trgovcev na prodaj ponujajo, je, kakor je večletna skušnja pokazala, koprivolistni grmičasti fažol vse priporočbe vreden. Ne le kot zeleno sočivo v stročju prirajeno na vrtih, ampak tudi kot poljski sadež zasluži, da se sadi in prireja. Tudi vinorejska šola v Mariboru ga je že več let pridelovala in zato bočemo tukaj skušnje, kakor jih g. Jul. Hansel, adjunkt na imenovani šoli, v Dunajskem časniku „Prakt. Landw.“ podaja, svojim bravcem podeliti. L. 1876. se je od prvega semenskega trgovca v Erfurtu Haage & Schmidt nekoliko semena od te fažolove sorte naročilo z namenom, da bi se kot sočivo na vrtu pridelovala. Ali že ta prva skušnja je tako hvalevredno izpala, da so bili poskuševalci popolnoma zadovoljni. Nasadil je toliko stročja prav nježnjega in okusnega, da se je brž začelo misliti, kako bi se na dalje ta koristna rastlina zarezala